

Sygn. akt **I 1 C 440/23**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący Sędzia Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2023 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowanego przez Marszałka Województwa (...)**

przeciwko **Centrum Logistyki Medycznej (...) Spółce Akcyjnej w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **Centrum Logistyki Medycznej (...) Spółce Akcyjnej w G.** na rzecz powoda **Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowanego przez Marszałka Województwa (...)** kwotę **3.220,25 złotych** (trzy tysiące dwieście dwadzieścia złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2022 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego **Centrum Logistyki Medycznej (...) Spółce Akcyjnej w G.** na rzecz powoda **Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowanego przez Marszałka Województwa (...)** kwotę **900,00 złotych** (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego zasądza od pozwanego **Centrum Logistyki Medycznej (...) Spółce Akcyjnej w G.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę 642,80 złotych (sześćset czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) tytułem:

- opłaty sądowej od pozwu w kwocie 200,00 złotych (dwieście), od której uiszczenia powód był zwolniony,

- wydatków tymczasowo poniesionych w sprawie w wysokości 442,80 złotych (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy).

Sygnatura akt I 1 C 440/23

UZASADNIENIE

Powód Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Marszałka Województwa (...) wniósł pozew przeciwko Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 3.220,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2022r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że na podstawie art. 16 ustawy z dnia 16 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, były pracownik pozwanej spółki złożył indywidualny wniosek o zapłatę niezaspokojonych roszczeń pracowniczych. Wypłata świadczeń pracowniczych ze środków Funduszu nastąpiła w warunkach niewypłacalności pracodawcy zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy. Datą niewypłacalności jest data postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy. W dniu 21 czerwca

2022r. ze środków powoda wypłacono na rzecz pracownika kwotę 3.220,25 zł, na co składało się wynagrodzenie netto w kwocie 1.756,40 zł, składka ZUS pracownika i pracodawcy oraz składka FUZ w kwocie 1.060,85 zł oraz podatek dochodowy w kwocie 403 zł. Jak wskazano zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 powołanej ustawy przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy albo innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy, w szczególności likwidatora albo członka zarządu, albo roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.

(pozew, k. 3-7)

W dniu 30 stycznia 2023 roku w sprawie o sygnaturze akt I 1 Nc 3376/22 Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty, k. 52)

Kurator ustanowiony dla pozwanej w trybie art. 69 § 1 k.p.c. wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując roszczenie powoda co do zasady i wysokości. Zdaniem kuratora powód nie wykazał, jakoby pozwany pozostawał stroną umowy z pracownikiem, który złożył wniosek o zapłatę niezaspokojonych roszczeń pracowniczych i brak jest jakiegokolwiek dokumentu świadczącego o tym, że M. D. była związana umową z pozwanym. Nadto, zdaniem kuratora, powód nie wykazał wysokości roszczenia. Do pozwu dołączono jedynie zbiorcze potwierdzenie zapłaty na rzecz ZUS, z którego nie wynika, jakoby powód miał uiścić jakiegokolwiek świadczenia dotyczące M. D.. Kurator pozwanego zakwestionował także prawdziwość i wiarygodność załączonych przez powoda dokumentów, a z ostrożności podniósł zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 57-59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. D. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 30 stycznia 2018 roku do dnia 29 stycznia 2020 roku w wymiarze pełnego etatu w (...) S.A. w G. za wynagrodzeniem w kwocie 2.500 zł brutto. Umowa została rozwiązana przez pracownika w dniu 4 kwietnia 2018r. bez wypowiedzenia z uwagi na ciężkie naruszenie przez pracodawcę obowiązków pracowniczych tj. nieterminową wypłatę wynagrodzenia za pracę za miesiąc luty 2018r.

(dowód: umowa o pracę, k. 97 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze IV P 420/19, rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, k. 98 tamże, świadectwo pracy, k. 99 tamże)

(...) S.A. w G. zmienił nazwę na Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G..

(dowód: odpis z rejestru przedsiębiorców KRS, k. 24-36)

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2018 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI GU 91/18 Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G., na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego, uznając, że dłużnik nie dysponuje odpowiednimi środkami na przeprowadzenie postępowania upadłościowego.

(dowód: postanowienie z dnia 23 listopada 2018r. wraz z uzasadnieniem, k. 12-14v)

W dniu 18 listopada 2019 roku M. D. wniosła do Sądu Rejonowego w Gdyni IV Wydział Pracy pozew przeciwko Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 4.000 zł brutto, na co składało się wynagrodzenie za pracę w wysokości 2.500 zł brutto za miesiąc marzec 2018 roku oraz w kwocie 250 zł za dwa dni miesiąca kwietnia 2018r., a także odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia za okres dwutygodniowego wypowiedzenia w kwocie 1.250 zł brutto.

(dowód: pozew, k. 3-5 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze IV P 420/19)

Wyrokiem z dnia 14 marca 2022 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt IV P 420/19 Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G. na rzecz M. D. kwotę 2.750 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę (pkt 1), a w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 2). W dniu 27 maja 2022r. Sąd nadał wyrokowi klauzulę wykonalności co do pkt I. jako orzeczeniu prawomocnemu.

(dowód: wyrok z dnia 14 marca 2022r. k. 167 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze IV P 420/19, uzasadnienie, k. 172-174 tamże)

W dniu 2 czerwca 2022 roku M. D. złożyła do powoda wnioski o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych. W dniu 21 czerwca 2022 roku Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wypłacił na rzecz M. D. kwotę 1.756,40 zł, na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 1.060,85 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne oraz kwotę 403 zł z tytułu zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

(dowód: potwierdzenie przelewu, k. 16-18, druk (...) P (...) nr raportu 51 06 2022, k. 66-67, wnioski z dnia 2 czerwca 2022r., k. 19-20, zestawienie wypłaconych świadczeń, k. 15)

Pismem z dnia 30 czerwca 2022 roku powód bezskutecznie wezwał pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 3.220,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2022r. do dnia zapłaty w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

(dowód: pismo z dnia 30 czerwca 2022r., k. 22, kopia strony adresowej koperty, k. 23)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd w całości ustalił na podstawie dowodów z dokumentów urzędowych i prywatnych przedstawionych przez powoda oraz znajdujących się w aktach sprawy tut. Sądu o sygnaturze IV P 420/19. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dokumentów powołanych w ustaleniach stanu faktycznego. Co prawda w sprzeciwie od nakazu zapłaty kurator pozwanej spółki zakwestionował prawdziwość i wiarygodność załączonych do pozwu dokumentów, niemniej powód zdołał odeprzeć tenże zarzut. Przede wszystkim powód wniósł o przeprowadzenie dowodu ze wskazanych przez niego dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pracowniczej o sygnaturze IV P 420/19. Wszystkie dokumenty z których powód domagał się przeprowadzenia dowodu (pozew, załączniki do pozwu, w szczególności umowa o pracę, wyrok wraz z uzasadnieniem) nie budzą żadnych wątpliwości co do ich autentyczności. Podkreślić należy, iż część z przedstawionych przez powoda dokumentów w postaci wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygnaturze IV P 420/19, czy odpisu z KRS ma charakter dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 244 k.p.c., co oznacza, że korzystają one z domniemania autentyczności i zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń. Zgodnie natomiast z treścią art. 252 k.p.c. strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić. Kurator pozwanej spółki w żaden sposób nie uzasadnił swojego zarzutu, ani nie też nie przedstawił żadnych dowodów na jego poparcie. Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się również na dowodach z dokumentów prywatnych. Podkreślić należy, iż przedłożone przez powoda dowody w postaci wniosku pracownika o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, wezwania do zapłaty zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym. Zgodnie zaś z treścią art. 129 § 3 k.p.c. zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ma charakter dokumentu urzędowego. Jak natomiast wskazuje się w orzecznictwie poświadczenie odpisu dokumentu jest dokumentem stwierdzającymi urzędowo istnienie dokumentu o określonej treści, na podobieństwo regulacji prawnej zawartej art. 2 § 2 prawa o notariacie, zgodnie z którym - czynności notarialne, dokonane przez notariusza zgodnie z prawem, mają

charakter dokumentu urzędowego. Oznacza to, że sąd przeprowadzając postępowanie dowodowe nie tyle z samego dokumentu prywatnego przedłożonego w urzędowo poświadczonej kopii, ale z dokumentu urzędowego, z którego (na podstawie usuwalnego domniemania z art. 244 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego), wyprowadza wniosek o istnieniu dokumentu prywatnego, o treści tożsamej z przedłożonym poświadczeniem. Poświadczenie przez adwokata odpisu dokumentu prywatnego korzysta zatem z domniemania nie tylko autentyczności, ale także domniemania zgodności z prawdą tego co, zostało w nim urzędowo stwierdzone (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 kwietnia 2016 r., I ACa 1822/15, L.). Oznacza to, że poświadczenie stanowi dowód, że odpis dokumentu jest zgodny z oryginałem, a ponadto że samo poświadczenie jest prawdziwe (art. 244 k.p.c.). Strona, która zaprzecza prawdziwości poświadczenia albo twierdzi, że odpis nie jest zgodny z oryginałem, powinna okoliczności te udowodnić. Tymczasem, kurator pozwanej nie przedstawił żadnych dowodów pozwalających wzruszyć powyższe domniemania ani też nie zażądał przedstawienia oryginałów dokumentów. Sąd nie znalazł także podstaw do kwestionowania potwierdzeń przelewów bankowych dołączonych do pozwu, albowiem zostały one sporządzone zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2022 r. poz. 2324) i nie noszą żadnych śladów podrobienia, przerobienia czy innej manipulacji.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2023 r. poz. 1087). Zgodnie z art. 23 ust. 1 powołanej ustawy przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy albo innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy, w szczególności likwidatora albo członka zarządu, albo roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń, natomiast w myśl ust. 2 przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

Zdaniem Sądu strona powodowa zdołała wykazać swoje roszczenie co do zasady i wysokości. Przede wszystkim powód udowodnił, że z mocy prawa nabył roszczenie wobec pracodawcy w związku z wypłatą świadczeń na rzecz pracownika. Wbrew zarzutom kuratora pozwanej powódka zdołała wykazać, że składająca wniosek o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych M. D. była związana z pozwaną stosunkiem pracy. Powód wniósł bowiem o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy pracowniczej o sygnaturze IV P 420/19, w tym z umowy o pracę.

Z powyższego dokumentu prywatnego w sposób jednoznaczny wynika, że M. D. była zatrudniona przez pozwaną spółkę (noszącą wcześniej nazwę (...) S.A.) na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 30 stycznia 2018 roku do dnia 29 stycznia 2020 roku w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem w kwocie 2.500 zł brutto.

Umowa została rozwiązana przez pracownika w dniu 4 kwietnia 2018r. bez wypowiedzenia z uwagi na ciężkie naruszenie przez pracodawcę obowiązków pracowniczych tj. nieterminową wypłatę wynagrodzenia za pracę za miesiąc luty 2018r.

Nadto, strona powodowa udowodniła, że prawomocnym wyrokiem wydanym w dniu 14 marca 2022 roku Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G. na rzecz M. D. kwotę 2.750 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę. Nadto, nie budzi również wątpliwości, że zaistniały podstawy do wypłaty świadczeń przez Fundusz w postaci niewypłacalności pracodawcy.

Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy niewypłacalność pracodawcy zachodzi, gdy sąd upadłościowy lub restrukturyzacyjny, na podstawie przepisów Prawa upadłościowego lub Prawa restrukturyzacyjnego, wyda postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. W myśl ust. 2 w takim przypadku datą niewypłacalności jest data postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy. W rozpatrywanym przypadku postanowieniem z dnia 23 listopada 2018 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI GU 91/18 Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości Centrum Logistyki Medycznej (...) S.A. z siedzibą w G., na podstawie art. 13 ust. 1

Prawa upadłościowego, uznając, że dłużnik nie dysponuje odpowiednimi środkami na przeprowadzenie postępowania upadłościowego.

Nadto, strona powodowa wykazała roszczenie co do wysokości. Zważyć należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy w razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze, zwane dalej „roszczeniami”, podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu, natomiast zgodnie z art. 12 ust. 2 tej ustawy zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu wynagrodzenia za pracę (pkt 1), składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych, przysługujących od świadczeń wypłaconych ze środków Funduszu (pkt 3). Z dołączonych do pozwu potwierdzeń przelewu wynika przede wszystkim, że w dniu 21 czerwca 2022 roku powód wypłacił pracownikowi wynagrodzenie za pracę w kwocie 1.756,40 zł. Nadto, powód przedstawił dowody w postaci druku (...) P (...) nr raportu 51 06 2022, zestawienia wypłaty świadczeń i wniosku pracownika z których wynika, że odprowadził również na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 1.060,85 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne obciążających pracodawcę i pracownika oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W myśl art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy w razie niewypłacalności pracodawcy ze świadczeń wypłacanych z Funduszu mogą być potrącane zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia społeczne finansowane ze środków ubezpieczonego, składki na ubezpieczenie zdrowotne, a także należności alimentacyjne na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy do potrącenia tych należności z wynagrodzenia za pracę. Z przedstawionych przez powoda dokumentów wynika także, że Fundusz odprowadził do I Urzędu Skarbowego w G. zaliczkę w kwocie 403 zł.

Bezzasadny był również podniesiony przez kuratora zarzut przedawnienia. Zgodnie z art. 291 § 5 k.p. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem organu powołanego do rozstrzygania sporów, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą w trybie określonym w kodeksie przed takim organem, ulega przedawnieniu z upływem 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia lub zawarcia ugody. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów nie budzi wątpliwości, że wyrok w sprawie pracowniczej został wydany w dniu 14 marca 2022 roku, w dniu 27 maja 2022 roku został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, a wypłata świadczeń na rzecz pracownika nastąpiła w dniu 21 czerwca 2022 roku. Pozew został zaś wniesiony przez Fundusz do sądu w dniu 3 sierpnia 2022 roku. Zatem pozew niewątpliwie pozew został wniesiony przed upływem terminu przedawnienia.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 23 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy w razie niewypłacalności pracodawcy i art. 481 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.220,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2022 roku do dnia zapłaty tj. od dnia następnego po wypłacie środków przez Fundusz.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów, tj. kwotę 900 zł, na którą stanowiła opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda w stawce minimalnej zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Nadto, na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Natomiast, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 1, art. 5 ust. 3, art. 8 ust.1 i art. 83 i 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Sądu Rejonowego – Skarbu Państwa w G. nieuiszczone koszty wynagrodzenia kuratora w kwocie 442,80 zł, które zostały tymczasowo wypłacone ze Skarbu Państwa, a także koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 200 zł, od uiszczenia której powód był ustawowo zwolniony.